

Vlaams
Parlement

vergadering **C54 – FIN5**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 9 november 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de efficiëntiehervorming van de Vlaamse overheid in het kader van de Pact 2020-doelstellingen - 235 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het politiek gewicht en de operationalisering van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling (VSDO) - 380 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het rapport van de Verenigde Naties over de zogenaamde taalbeperkingen in Vlaanderen - 438 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de naleving van het Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten - 454 (2010-2011)	12
Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het recht van opstal voor zonnepanelen - 345 (2010-2011)	22
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afwijzing van de Vlaamse jobkorting door de Europese Commissie - 417 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over jobkorting voor grensarbeiders - 445 (2010-2011)	25

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de efficiëntiehervorming van de Vlaamse overheid in het kader van de Pact 2020-doelstellingen - 235 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik wil eerst mijn vraag situeren. Voor de collega's die het plan misschien niet zo goed kennen, zal ik redelijk uitgebreid moeten citeren uit een aantal kritieken van twee commissies. Daarna zal ik u enkele vragen stellen.

In het kader van Vlaanderen in Actie (ViA) is het de ambitie om Vlaanderen tot de vijf beste regio's van Europa te laten behoren, ook op het vlak van efficiëntie en effectiviteit van de overheid. Wij vinden dat terug in het zogenaamde Pact 2020, meerbepaald de doelstellingen 18, 19 en 20. Wij vinden het ook terug in het regeerakkoord. En ook in de beleidsnota's Financiën en Begroting en Algemeen Regeringsbeleid wordt er regelmatig naar dit streven naar efficiëntiewinst verwezen. Dat is voor mijn partij uiteraard een goede zaak: wij zijn voorstander van een zo klein mogelijke, krachtige overheid. Dat er ruimte is voor efficiëntiewinsten, blijkt uit vele studies, onder andere van de Europese Centrale Bank (ECB) en van de K.U.Leuven.

In het kader van het regeerakkoord en al die andere plannen hebt u aan het college van ambtenaren-generaal (CAG) gevraagd om een meerjarenprogramma op te stellen. Het is ondertussen geproduceerd. Het heet Slagkrachtige overheid en betreft permanente efficiëntiewinsten. Zo was het ook gestipuleerd in het Vlaamse regeerakkoord.

Op 17 mei 2010 overhandigde het CAG een ontwerp van dat meerjarenprogramma aan de regering. Het meerjarenplan telt vier strategische doelstellingen: minder bestuurlijke druk en vereenvoudiging door de interne staatshervorming; meer doen met minder; betere dienstverlening door innovatie; meer oplossingsgericht werken.

Er werd ook advies gevraagd aan twee instanties: de Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid (CEEEO) en de ViA-Raad van Wijzen. Met dat advies zal een aangepast meerjarenprogramma worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De SERV gaf op eigen initiatief advies.

De CEEEO noemt het meerjarenplan wel een goed onderbouwd werkstuk. Het is ook erg lijk. Maar de CEEEO identificeert toch een aantal lacunes en tekortkomingen. Ik geef de vijf belangrijkste commentaren.

De CEEEO vindt het jammer dat zij niet meer tijd heeft gehad voor een grondige consultatie van de betrokken actoren en dat ze haar advies binnen een zeer kort tijdsbestek heeft moeten geven. De tweede en belangrijkste inhoudelijke kritiek is dat de discussie die zou moeten voorafgaan aan het spreken over efficiëntiewinsten binnen een overheidsorganisatie zou moeten gaan over de basistaken van de overheid in de samenleving en de economie: wat moet de overheid doen, wat moet zij eventueel niet meer of minder doen, wat zal zij straks moeten doen enzovoort. Die discussie moet volgens de CEEEO beter uitgeklaard zijn, want in dat meerjarenplan is er te weinig zicht op de rol van de Vlaamse overheid. Volgens de CEEEO zou bijvoorbeeld de interne staatshervorming, het groenboek, als een soort leidraad moeten gelden voor het meerjarenplan, veel meer dan wat het nu is: een van de negen sleutelprojecten. Als we met die interne staatshervorming een heel eind verder staan, zal het gemakkelijker zijn om een aantal van de overheidsprocessen te optimaliseren. We lopen zelfs het risico om misschien hic et nunc een aantal bedrijfsprocessen binnen de overheid te optimaliseren, die dan later toch weer anders moeten worden georganiseerd ten gevolge van de interne staatshervorming.

De CEEO verwijst naar een negental sleutelprojecten. Ik heb dat ook al gedaan. Het is echter niet duidelijk waarom die negen als sleutelproject zijn aangeduid omdat er nooit sprake is van kosten en baten. Er is met andere woorden geen duidelijkheid over de vraag waarom die negen nu prioritair of primordiaal zouden moeten zijn.

Het is de CEEO ook opgevallen dat er een aantal projecten ontbreken die je toch in zo'n meerjarenplan zou verwachten, onder andere het humanresourcesbeleid binnen de overheid. Daar is geen of onvoldoende sprake van. In het licht van wat er allemaal te gebeuren staat op het vlak van instroom en uitstroom, vergrijzing van de beroepsbevolking en van de ambtenaren, is een nieuw en krachtig humanresourcesbeleid noodzakelijk. Ik koppel dat ook aan een zeer kritisch rapport van het Rekenhof van een halfjaar geleden waarin het huidige humanresourcesbeleid van de Vlaamse overheid slechte punten kreeg. Volgens de CEEO legt het meerjarenplan dus te weinig nadruk op het belang van de Vlaamse overheid als werkgever. In het meerjarenplan ontbreken ook budgettaire doelstellingen. Een slagkrachtige overheid moet haar kosten en haar beleidseffecten kennen. Daarin zijn budgettaire doelstellingen en financieel management essentieel. Je vindt dat terug in alle overheden die door de OESO als slagkrachtig worden beschouwd. De gebruikte beleidsinstrumenten die het meest bijdragen tot het bereiken van de beleidseffecten worden als dusdanig niet geëvalueerd.

Nog een laatste puntje van kritiek van de CEEO is dat er ook geen indicatoren zijn om de voortgang in de realisatie van het meerjarenplan Slagkrachtige overheid te meten.

De SERV heeft ook, maar dan op eigen initiatief, een advies gegeven over dat meerjarenplan. Ook daarin zijn een aantal positieve punten. Die vegen we zeker niet onder de mat. Er is een brede focus, zowel op het vlak van de efficiëntie als effectiviteit en kwaliteit. De vier geformuleerde strategische doelstellingen, die ik daarnet heb vernoemd, en dan voornamelijk de vermindering van de bestuurlijke drukte en de administratieve lastenverlaging, kunnen allemaal op de goedkeuring van de SERV en zeker ook van mijn partij rekenen.

Toch zijn er een aantal kritieken, punten die vatbaar zijn voor verbetering. In het geval van de SERV zijn dat er ook een vijftal. Zo is er het gebrek aan ambitie in dat meerjarenplan. Die vinden we wel terug in, bijvoorbeeld, het Pact 2020. De doelstelling daar is om bij de top vijf te geraken op het vlak van efficiëntie en effectief bestuur. Dat is niet overgenomen in meerjarenplan. Veel van die sleutelprojecten zijn ook al projecten die al liepen. Ik heb het gisteren nog eens nagekeken. Een ervan is die voor de versnelling van de investeringsprojecten. Dat wordt daar gewoon opnieuw in herhaald.

De SERV betreurt dat er heel weinig interactie is geweest met de stakeholders bij de voorbereiding van dat meerjarenplan en dat er, wat u ook niet zal verwonderen, alleen maar met de CEEO en de ViA-Raad van Wijzen is gebabbeld, en niet met hen. Dat is niet gebeurd met de SERV, maar ook niet met Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST), toch nog altijd de strategische adviesraad, ook niet met het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen (SBOV). Misschien had men daar ook wel een aantal interessante inzichten kunnen oppikken. Dat is evenmin gebeurd met de vakorganisaties. Die instanties zijn allemaal niet betrokken bij de opmaak van het meerjarenplan.

Mijn volgende punt is een herhaling. Waarom is die indicatorenset er niet bij?

Wat de dynamiek betreft, zou ik willen weten welke termijn er nu eigenlijk gekoppeld wordt aan het meerjarenplan om het programma te realiseren. Wanneer moet het gerealiseerd zijn? In het plan zoals wij het in handen hebben gekregen, is daarover in elk geval enige onduidelijkheid. Er staat bijvoorbeeld dat de planlast voor de lokale besturen gehalveerd moet worden ten opzichte van 2006, maar er staat niet wanneer die gerealiseerd moet worden.

Ik heb nog een laatste punt. Ik neem aan dat de SERV de mosterd is gaan halen bij het Britse voorbeeld. Men vraagt eigenlijk een veel sterkere centrale aansturing en coördinatie van dat plan, gekoppeld aan de kwantitatieve taakstellingen met betrekking tot de efficiëntiewinsten.

Minister-president, mijn vragen zijn heel kort, want ze spelen er heel rechtstreeks op in. Hoe evalueert u het advies van uw eigen klankbord, de CEEO? Weke bijstellingen zullen er gebeuren op basis van de kritieken van de CEEO? Wat waren de voornaamste bevindingen van het advies van de raad der wijzen? Ik heb dat rapport immers niet in handen. Welke concrete bijstellingen zullen er gebeuren op basis van de voorstellen en kritieken die vanuit de Raad van Wijzen van ViA komen? De SERV schuift ook heel punctuele elementen naar voren. Welke bijstellingen zullen er gebeuren ten gevolge van de voorstellen van de SERV?

Ik wil het nu hebben over de efficiëntiewinsten, want daarover gaat het dan grotendeels. In de begrotingsopmaak 2010 staat dat er voor 133 miljoen euro aan efficiëntiewinsten zouden worden geboekt. We weten ondertussen hoe dat zou gebeuren: 2,5 percent besparingen op loonkredieten, 5 percent op werkingskredieten en dan nog kortingen op de apparaatkredieten, die zowel gelden voor de Diensten met Afzonderlijk Beheer (DAB's) als voor Vlaamse openbare instellingen (VOI's). Op 15 juni heb ik u en minister Muylers hierover een schriftelijke vraag gesteld om te peilen naar de stand van zaken met betrekking tot de realisatie van die 133 miljoen euro aan efficiëntiewinsten. Ik heb van u een gecoördineerd antwoord mogen ontvangen. In punt twee stelt u: "De begrotingscontrole 2010 handhaaft het totaalbedrag van 133 miljoen euro. Wel werd bij het doorvoeren van de besparingen aan de entiteiten de mogelijkheid gegeven om compensaties aan te reiken op andere begrotingsposten. Omwille van deze compensaties en ook de verschuivingen bij de recente begrotingscontrole zijn de exact te bereiken efficiëntiewinsten op het apparaat moeilijk te bepalen".

Uit uw antwoord leid ik af dat de bereikte efficiëntiewinsten nog moeilijk te bepalen zijn en dus niet cijfermatig in kaart gebracht kunnen worden. Het antwoord dateert natuurlijk al van een tijdje geleden. Hebt u ondertussen wel een zicht op het totaalbedrag aan efficiëntiewinsten? Zo ja, in welke mate sporen die met de oorspronkelijke efficiëntiewinsten van 133 miljoen euro? Indien u er geen kwantitatief zicht op hebt en u handhaaft uw antwoord op mijn schriftelijke vraag, hoe rijmt u dat dan met het regeerakkoord? Daarin staat immers op pagina 80: "Om een zuinige overheid te zijn, moet de overheid aangespoord worden om efficiëntiewinsten te realiseren, transparant te maken en te benchmarken. Efficiëntiewinsten moeten significant en meetbaar zijn." Er staat ook: "We ontwikkelen een administratief beleid dat permanent streeft naar efficiëntiewinsten. We zetten daar ook cijfers tegenover." In uw antwoord stelt u echter dat u geen cijfers hebt, dat u ze zelfs niet kunt berekenen. Kunt u daar enige verduidelijking over geven?

Zowel de CEEO als de SERV hamert er op dat de budgettaire doelstellingen belangrijk zijn, en niet enkel voor 2010, maar ook in de toekomst. Zoals gezegd, voorzag u in 2010 efficiëntiewinsten voor een bedrag van 133 miljoen euro. In welke efficiëntiewinsten voorziet u – en dan liefst cijfermatig – in de komende jaren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, u bent begaan, zoals wij allemaal en deze Vlaamse Regering zeker, met de efficiëntie van de Vlaamse overheid. U haalde verschillende elementen aan. Ik heb in mijn Septemberverklaring al gesteld dat de Vlaamse administratie efficiënter moet optreden, met minder regelnevelij. Ik heb deze opmerkingen van de oppositie meegenomen en er krachtlijnen voor de begroting 2011 van de Vlaamse Regering van gemaakt. U verwijst ook naar het college van ambtenaren-generaal (CAG). We hebben het CAG gevraagd een ontwerp voor een meerjarenprogramma op te stellen met het oog op een slagkrachtigere overheid. Dat ontwerp is ons bezorgd op 21 mei 2010.

We hebben aan de Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid (CEEEO) en aan de Raad van Wijzen van Vlaanderen in Actie gevraagd om zich daarover te buigen. Er zijn heel wat vergaderingen aan besteed. Er was de kabinettenwerkgroep op 2 juni 2010 en het advies van deze commissie op 15 juni 2010. Voorts ook een bespreking van de Raad van Wijzen op 15 juni en het advies van de SERV op 1 juli 2010. Op 16 juli 2010 is het meerjarenprogramma aangepast en aan de Vlaamse Regering overgemaakt. Binnen de regering is er een debat over

gehouden. Er zijn opmerkingen aan toegevoegd en de kritieken, ook de uwe, zijn erin opgenomen. Dit proces is immers nog niet ten einde. Er zal pas later een beslissing worden genomen in de schoot van de Vlaamse Regering om de efficiëntie en de effectiviteit te verhogen.

U zegt dat het belangrijk is eerst de kerntaken van de Vlaamse overheid te definiëren. We hebben er niet voor geopteerd om na het kerntakendebat, waar sommige parlementsleden actief aan deelgenomen hebben, de discussie over Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) opnieuw te voeren. De Vlaamse administratie heeft net een indrukwekkende BBB-reorganisatie achter de rug. Het is niet de bedoeling om dat nog eens lichtjes over te doen en alles weer op losse schroeven te zetten. We willen wel de efficiëntie en effectiviteit van de overheid vergroten.

U hebt gelijk: we hebben een aantal zaken in gang gezet. Het CAG heeft een aantal dingen voorgesteld. De CEEO had bij de vorige Vlaamse Regering pertinente voorstellen ingediend, waar we nu voort op werken. Ook de Raad van Wijzen heeft dat gedaan. Al dat materiaal moet gecoördineerd worden aangepakt. U verwijst naar een interne staatsvorming en een slagkrachtige overheid. We moeten zo snel mogelijk tot een dergelijke overheid komen. We nemen dat zeer ter harte en maken ons alle kritieken eigen.

De opmerkingen zijn grotendeels verwerkt in het ontwerp van meerjarenprogramma. Nadien zijn ook door de CEEO en de SERV adviezen geformuleerd over punten die in het ontwerp te weinig aandacht kregen zoals goede regelgeving, administratieve lastenverlaging, strategisch personeelsbeleid en financieel overheidsmanagement. Deze punten worden dan in het definitieve meerjarenprogramma verwerkt.

Er wordt dus zeker rekening gehouden met uw bezorgdheden, mijnheer Vereeck. Ik heb u een aantal voorbeelden gegeven. Het is van belang dat u op het moment dat het meerjarenprogramma definitief zal zijn, kunt stellen dat het een prachtig werkstuk is geworden dan wel dat er met een of ander punt geen rekening gehouden is. Intussen neemt de oppositie een constructieve houding door ons te vragen dat wel te doen, en dat waardeer ik zeer.

U stelde ook vragen waarop ik een duidelijk antwoord wens te geven. Uw vraag was onder meer of de doelstelling van 133 miljoen euro voor 2010 wordt gehaald. U zei zelf dat de apparaatskredieten voor de verschillende entiteiten in functie van de begrotingsdoelstelling zijn aangepast. Er zijn geen aanwijzingen voor dat de doelstelling van 133 miljoen euro efficiëntiewinst niet gehaald zal worden. Ik doe daar natuurlijk een beroep op de verantwoordelijkheid van elke leidend ambtenaar om de inspanningen voor deze besparingen op een oordeelkundige manier op te vangen. Onze leidend ambtenaren hebben de duidelijke target van 133 miljoen euro efficiëntiewinst gekregen. De verantwoordelijkheid voor het behalen van dit bedrag moet bij hen worden gelegd. Ik heb geen aanwijzingen dat wij dat niet zouden halen.

In de begrotingsopmaak 2011 passen wij op de loonkredieten min 1,5 percent en op de werkingskredieten min 2,5 percent toe. Dit vormt samen een bedrag van 71,7 miljoen euro. Ook hier verwacht ik opnieuw dat de leidend ambtenaren en het lijnmanagement deze besparingen mogelijk zullen maken en dus ook realiseren. Ook daar heb ik geen aanwijzingen dat dit niet zou worden gehaald.

Mijnheer Vereeck, uw vraag is heel positief bedoeld. U wilt ervoor zorgen dat ons niets ontgaat en dat wij al die adviezen en insteken zeer ernstig nemen. Dat is het geval. Ik begrijp u: u zegt dat wij het meerjarenprogramma zo snel mogelijk moeten finaliseren. Dat zal gebeuren, maar met respect voor alle elementen die in die adviezen en ook hier werden geformuleerd.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, wij delen dezelfde ambitie: een efficiënte Vlaamse overheid. Ik ben blij te horen dat de beslissing nog niet definitief is, want het document zoals het nu voorlag, had toch heel wat minpunten.

Ik blijf in grote mate op mijn honger. U zegt dat u met die kritieken rekening zult houden. U antwoordt maar op één punctuele kritiek, het opnemen van het personeelsbeleid en het betere financiële management. Maar de CEO vroeg meer tijd voor consultatie. Krijgt zij die tijd? U zegt dat we het BBB-debat en het kerntakendebat niet opnieuw zullen voeren. Groot gelijk, zou ik zeggen, maar het debat over de interne staats Hervorming is al redelijk gevorderd. Zult u daarop wachten of zult u daar niet op wachten vooraleer u dit plan finaliseert? U hebt duidelijk gezegd dat we een aantal van de sleutelprojecten zullen opnemen. Gaat u, met betrekking tot de ambitie en de indicatoren, aan het CAG vragen om dat in de herwerking duidelijker te kwantificeren? Zit er nu een betere timing in? Hoe zit het met de aansturing? Op al deze punten van kritiek heb ik nog geen duidelijk antwoord gekregen, behalve dan als het gaat over de extra projecten die u zou willen opnemen.

U zegt dat u er alles aan doet om die 133 miljoen euro te halen en dat het volgend jaar 71,7 miljoen euro zal zijn. Maar in een schriftelijk antwoord zegt u dat efficiëntiewinsten op het apparaat moeilijk te bepalen zijn. Daaruit blijkt dat u helemaal geen duidelijk zicht hebt op de cijfermatige omvang van de gerealiseerde efficiëntiewinsten. Dat is vreemd. Het staat in uw regeerakkoord en u herhaalt het hier nog eens met zoveel woorden, terwijl u het schriftelijk ontkent. Kunt u daarover een klein beetje duidelijker zijn? Hoe zult u in godsnaam de kwantitatieve budgettaire doelstellingen in kaart brengen?

Ik weet wel dat we het niet zomaar kunnen transponeren, maar wij kijken allemaal naar het Britse programma. Daar hadden we die duidelijke kwantitatieve doelstelling, de meetmethode en de cijfermatige objectieven. Ik wil met betrekking tot die elementen nog wat diepgang. Met welke kritieken houdt u rekening? Hoe zit het met het meten van de efficiëntiewinsten? Wat is de meerwaarde van de CEO? U hebt al een vorige keer op een van mijn schriftelijke vragen geantwoord dat zij 46.000 euro aan zitpenningen kost. Maar de CEO levert een input die we eigenlijk al krijgen uit het SERV-rapport. En ik denk dat uw Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken die input ook kan leveren. Het is goed dat u, naar Brits voorbeeld, de administrateurs-generaal hebt betrokken. Dat is prima. Maar waarom zet u uw eigen adviesraad buitenspel? Waarom gaat u verder met de CEO? Dat is mij onduidelijk.

In die CEO zit nog een addertje onder het gras. U weet waarschijnlijk dat een van de leden ervan ook de trekker is van het programma. De commissie moet dus het werk van de evaluator evalueren. Ik heb het heel specifiek over de secretaris-generaal van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR). Hij zit zowel in de CEO als in het CAG. In het CAG is hij aangesteld om dit allemaal te trekken. En nu schrijft hij, de dato 16 juni, zijn eigen werkstuk de prullenmand in. Hoe ziet u dat spanningsveld? Wat is de toegevoegde waarde van de CEO? Ik heb die vraag al vaker gesteld, maar het is mij hoe langer hoe onduidelijker.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, het is nu net typisch voor zulke vragen dat u, spijtig genoeg, op uw honger blijft zitten. Het zijn vragen naar hoe het besluitvormingsproces zijn finale krijgt. Ik kan alleen maar zeggen dat wij daar volop mee bezig zijn, en dat wij rekening houden met zowel de kritiek als met de vraag hoe we het een en ander exacter kunnen meten. Er is op 17 november een vergadering met het CAG. Ik wil daar niet op vooruitlopen omdat het beter is te communiceren wanneer de beslissingen er zijn en het programma definitief zijn bedding vindt. Ik zal niet nu uw vragen beantwoorden, zonder dat dat zijn besluit heeft gekregen.

Voorzitter, men zegt dat de minister niet moet antwoorden als het gaat over de intenties. Maar uit respect voor de oppositie, en voor de heer Vereeck in het bijzonder, heb ik getracht om een antwoord te geven. Maar ik zou liever een antwoord geven op de vraag wanneer het programma definitief door de Vlaamse Regering is goedgekeurd en wanneer het CAG en de

CEEO en alles wat daarmee te maken heeft, daarover duidelijke beslissingen hebben genomen.

Het ontwerp van meerjarenprogramma is, dankzij de transparantie die ons eigen is, bekend bij iedereen, of toch zeker bij de heer Vereeck. Dat geeft de mogelijkheid om daarover vragen te stellen. Maar de Vlaamse Regering kan pas de antwoorden geven als we daarmee klaar zijn. Op 17 november zal er heel concreet met het CAG worden gesproken.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik wou enkel duidelijk maken dat het besluitvormingsproces binnen uw regering uiteraard autonoom is. Maar het lijkt toch interessant om te weten welke kritieken u eventueel verwerpt.

Minister-president Kris Peeters: Voorlopig geen enkele. Maar dat wil niet zeggen dat ik ze allemaal aanpak.

De heer Lode Vereeck: Mooi, fantastisch. Met betrekking tot dat meten wijs ik enkel op een tegenstelling tussen een antwoord op een schriftelijke vraag en wat ik nu te horen krijg. Dat is een terechte vraag. Grijpt dat niet in op uw besluitvormingsproces?

Ik heb nog altijd geen antwoord gekregen op de precieze dubbele rol van de CEEO of van een aantal leden van de CEEO, die zowel evaluator als onderwerp van de evaluatie zijn. Hier moet nog een serieus tandje worden bijgestoken. Maar met de intentie kunnen wij ons al verzoenen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het politiek gewicht en de operationalisering van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling (VSDO) - 380 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Voorzitter, ik wil u eerst en vooral danken omdat u de ruimte laat om dergelijke vragen te agenderen, want de minister-president heeft net gezegd dat hij liever niet antwoordt op dergelijke vragen. Hier gaat het ook om een strategie die in de regering nog moet worden gefinaliseerd. Maar, minister-president, mijn instelling is constructief. Het is toch interessant dat het parlement daar toch minstens enige aandacht aan mag besteden vooraleer de strategie definitief wordt vastgelegd, want dan kan er wellicht nog maar weinig aan worden veranderd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) bracht op 6 oktober, samen met andere Vlaamse adviesraden, zijn advies uit over het ontwerp van de geactualiseerde Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling (VSDO). De doelstelling van die strategie is om via een maatschappelijke transitie te mikken op de structurele verandering van ons economisch systeem. De SERV heeft echter, net zoals in zijn vorige adviezen met betrekking tot de VSDO, sterke bedenkingen bij de aard van de strategie. Hij vraagt nog altijd duidelijkheid over het verband van de strategie met andere plannen, zoals Vlaanderen in Actie (ViA), Pact 2020 en Europa 2020, en staat nogal sceptisch tegenover het reële politieke gewicht dat het plan in de schaal kan werpen.

De SERV twijfelt om verschillende redenen. Zo is er het gebrek aan concreetheid. De formulering van de actie is dikwijls erg vaag tot volledig vrijblijvend. Zo is de omschrijving van actie 11, over nieuwe vormen van samenwonen en aanpasbaar, flexibel en demontabel bouwen, symptomatisch voor deze vage en misschien toch wel vrijblijvende formulering.

Nergens kan worden afgeleid of de overheid hierover reële acties plant. Ik citeer de SERV: “Nieuwe vormen van samenwonen doen hun intrede. Vlaanderen kampt steeds meer met een gebrek aan ruimte, waardoor de in gebruik genomen ruimte flexibel moet worden benut. Dat vraagt om nieuwe bouwconcepten die modulair en demontabel zijn. Daarnaast bieden nieuwe vormen van samenwonen nieuwe mogelijkheden en oplossingen die upgradebaar en demontabel zijn in de tijd.” Dat is, geef toe, toch een tamelijk vage en algemene formulering.

In zijn analyse wordt de SERV bijgetreden door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad). Die zegt dat er een gebrek aan samenhang is. Er wordt niet verduidelijkt welke acties zouden moeten zorgen voor het halen van welke strategisch doelen. Ook ontbreekt het de strategie aan de nodige operationalisering van de doelstellingen. Er wordt bijna nergens toegelicht wie wat tegen wanneer moet doen. Bijgevolg is de strategie als geheel moeilijk op te volgen, en dus moeilijk te evalueren.

De vraag of de VSDO moet worden geëvalueerd, wordt ook door uzelf opengelaten. Het Steunpunt Duurzame Ontwikkeling wordt wel opgedragen een evaluatiemethode te ontwikkelen. U stipuleert dat in uw recente beleidsbrief. U voegt daaraan toe dat, als er voor bepaalde acties al beleidsindicatoren bestaan waarover gerapporteerd wordt in het kader van andere plannen, die zullen worden gebruikt voor deze rapportage. Minister-president, ik heb daarmee geen enkel probleem, maar ik vind het toch belangrijk dat met betrekking tot de VSDO alles samen in kaart wordt gebracht en dat u met de andere acties en indicatoren rekening houdt in het geheel, zodat er een duidelijk en overzichtelijk afgebakend indicatoren-systeem ontstaat, waardoor er effectief kan worden gecontroleerd en met duidelijke streefdata en sluitende evaluatiemethodes kan worden gewerkt.

De Minaraad stelt trouwens vast dat, met uitzondering van die acties die zijn overgenomen van het Pact 2020 of ViA, nergens af te leiden is wat de timing is voor het afwerken van acties en het halen van de doelstellingen. De vraag hoe de acties op een lager niveau geoperationaliseerd zouden moeten worden, wordt ook open gelaten. Tekenend is ook het feit dat de financiering maar bij enkele acties aan bod komt. Dat zou volgens de SERV en de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) veel meer aandacht moeten krijgen. Ook de Vlaamse adviesraad voor bestuurszaken heeft het over de vaagheid van de strategie op financieel vlak.

Deze vaststellingen, samen met het feit dat de VSDO afhankelijk is van de goodwill van de verschillende ministers en departementen, sterken de SERV in zijn vrees dat de strategie in relatie tot de andere strategische beleidsplannen een minderwaardige positie zal innemen. Om het in de woorden van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) te zeggen, dreigt de VSDO het zoveelste strategisch beleidsplan in Vlaanderen te worden. Ze bedoelt daar dan niet mee dat ze er blij om is, wel dat het weer een plan is naast de andere.

De kritieken die bijna alle adviesraden ontwikkelen, zijn vrij fundamenteel. Die indruk wordt nog versterkt door uw nieuwe beleidsbrief. De enige actie die u daarin aanhaalt – duurzaam bouwen –, waarvoor u in specifieke subsidies voorziet, is trouwens al een sleutelproject voor ViA. Bijgevolg worden er weinig andere grote engagementen van u opgenomen om deze duurzame ontwikkeling verder gestalte te geven in Vlaanderen.

Als u als minister-president niet te lichtzinnig wilt omspringen met de toekomst en werkelijk belang hecht aan duurzame ontwikkeling, lijkt het mij dat u verplicht bent om de voorgestelde plannen, met inbegrip van alle acties, concreter, meer afdwingbaar en opvolgbaar te maken.

Minister-president, erkent u de kritiek van de adviesraden? Het zou een geruststelling zijn indien we daarop een positief antwoord krijgen. Zo ja, overweegt u stappen om aan deze kritiek tegemoet te komen, en dan meer specifiek wat de timing en de operationalisering van de acties betreft? Wat is het totale budget dat wordt uitgetrokken voor deze strategie? Ik besef natuurlijk dat het budget ook op andere beleidsdomeinen zit. Het zou wel mooi zijn om dat in

kaart te brengen. Zal de financiering van de beschreven acties nog openbaar worden gemaakt? Kunt u verduidelijking brengen in verband met de hiërarchie tussen de VSDO, het Pact 2020 en ViA?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik kan me enkel maar aansluiten bij de vraag van de heer Sannen. Ze is helemaal terecht. Ze brengt de discussie in herinnering bij de vorige begroting en de beleidsnota. Toen waren mijn opmerkingen vooral dat er wel waardevolle elementen zaten inzake duurzame ontwikkeling, maar dat het dikwijls veel te vaag was en soms iets te weinig. In die zin onderschrijf ik de kritieken. Men zou zich kunnen verbazen over de scherpte van de vraag van de heer Sannen en vooral over het feit dat hij de kritiek van de adviesraden expliciet onderschrijft. Hij zegt dat hij ze daarin enkel kan bijtreden. Hij heeft volkomen gelijk wat dat betreft. Dat betekent dat de strategie duurzame ontwikkeling krachtloos dreigt te worden als ze niet wordt bijgestuurd.

Minister-president, ik heb een aantal zaken doorgenomen. Wat me vooral is opgevallen, is de kritiek van de VRWI, die op een zeer goed geformuleerde wijze aangeeft waar het in de strategie duurzame ontwikkeling aan schort. De VRWI stelt dat er heel goede elementen zitten in het plan, dat het een ambitieus en waardevol plan is. Ik mag dat gerust zeggen. De raad zegt echter ook dat het te algemeen, te weinig concreet, te vaag is en dat er geen kader en methodologie voor transities is. En het is er toch net om te doen om die transities te realiseren. Er wordt wel gesproken over transities, maar er wordt nooit gesproken over hoe die zullen verlopen.

U hebt een groenboek Nieuw Industrieel Beleid ingediend. In deze strategie zijn er echter geen steunmechanismen voor het verduurzamen van de industrie. Die vind ik niet terug in het groenboek Nieuw Industrieel Beleid. Ook daar schort er toch het een en het ander. Er is geen financieel kader, geen budget. Dat zijn toch wel zaken die doen vermoeden dat die strategie toch wel wat moet worden bijgewerkt.

Transitiearena's zijn een zeer interessante manier van werken. Ze werden al toegepast op het vlak van duurzaam bouwen en wonen. Maar ook daar is in het algemeen niet in middelen voorzien voor die transitiearena's. Men kan zich dan afvragen hoe ze zullen werken. Als de heer Sannen zegt dat er een gebrek is aan concreetheid, aan samenhang, dat de nodige operationalisering en financiering ontbreekt, dan heeft hij gelijk. Ik hoop van u een antwoord te krijgen op de vragen die hij heeft gesteld. Hoe zal deze strategie worden bijgestuurd? Ik hoop dat er een nieuwe, bijgewerkte versie komt, waarin de nodige slagkracht is opgenomen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik heb daarnet gezegd dat de oppositie een positieve bijdrage kan leveren tot de besluitvorming. Dat geldt per definitie natuurlijk ook voor de meerderheid. Ik dank de heer Sannen voor al die elementen die hij heeft opgesomd, de verwijzing naar de adviezen, daarin aangevuld en gesteund door de heer Watteeuw.

Collega's, we hebben adviezen gevraagd. De adviesraden hebben zich daarover gebogen. We zullen rekening houden met al die kritieken. Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om alle adviezen in schema te brengen, zodat we een duidelijk overzicht hebben van de positieve punten – want die zijn er ook, en ik dank de heer Watteeuw voor het feit dat hij ze uitdrukkelijk onderstreept – en de suggesties. We zullen daar allemaal rekening mee houden. Als het definitief is, zal ik tekst en uitleg geven over welke kritieken opgenomen zijn en welke we desgevallend naast ons hebben neergelegd. Ik zal dat dan ook beargumenteren om enige duiding te geven. Zeker in een dergelijk belangrijk debat en voor zo'n belangrijk document heeft het weinig zin al die adviezen volstrekt te negeren en naast ons neer te leggen.

Mijnheer Sannen, het antwoord op uw eerste vraag is dus ja. Mijn administratie brengt al die adviezen in kaart. Er werd gevraagd er rekening mee te houden en als dat niet gebeurt, aan te geven waarom dat zo is.

U weet dat de huidige budgettaire situatie is wat ze is en dat de huidige budgetten in Vlaanderen, ook inzake duurzame ontwikkeling, zijn wat ze zijn. Ik zal me natuurlijk binnen die krappe budgettaire klijlijnen maximaal moeten bewegen, tenzij u nu voorstellen zou hebben die ervoor zouden kunnen zorgen dat ik grotere budgetten kan aanspreken. Iedereen en elke minister moet zich daaraan houden.

U hebt vragen over de VSDO, ViA, het Pact 2020. Ik begrijp dat u zegt dat dat wat onduidelijk wordt. ViA en het Pact 2020 zijn volledig in het Vlaams regeerakkoord opgenomen, net zoals in de beleidsnota's en de plannen van de verschillende ministers. ViA heeft geleid tot 366 projecten. Duurzame ontwikkeling is daar een van. Die term behelst natuurlijk alles. Dat is, mijnheer Watteeuw, zoals spreken over groene economie. Heel onze economie moet groen worden. Dan kan men het verschil niet meer zien tussen groen en andere kleuren. Duurzaamheid is het meest sexy woord van de afgelopen jaren. Ik ben, samen met u, heel bezorgd. Men moet dat ook heel concreet maken op heel wat vlakken. Daaraan zullen we ook verder werken.

Duurzame ontwikkeling is dus een van de projecten waaraan concreet gestalte moet worden gegeven binnen de uitvoering van Pact 2020 - ViA, dat ingebed is in de beleidsnota's van de verschillende ministers en in het regeerakkoord.

Mijnheer Sannen, u vraagt me of de acties nog openbaar worden gemaakt. U weet zo goed als ik dat in het decreet ter bevordering van duurzame ontwikkeling duidelijk staat dat die nota een aantal elementen moet bevatten en dat er dan ook de nodige communicatie en discussie kan worden gevoerd met het parlement en deze commissie. Ik zal me daar ook aan houden.

Ik wil me niet alleen maximaal inpassen in het regeerakkoord, in ViA en het Pact 2020, maar ook in de Europese strategie duurzame ontwikkeling, waarmee ook rekening moet worden gehouden. U weet dat ik vorige week bij de OESO ben geweest. Daar heeft men ook een aantal strategieën ontwikkeld of zal men die verder ontwikkelen. Dat is trouwens zeer interessant. We moeten ons daar ook positioneren. We moeten dat allemaal ook goedkeuren.

Ik ga ervan uit dat de oppositie, maar ook de meerderheid de regering maximaal wil stimuleren om zo snel mogelijk te werken. Ik begrijp dat. Dat komt soms neer op wat afjagen. Maar dat begrijp ik ook. Ik ga ervan uit dat het een kwestie is van enkele weken. Ik ben nu zeer voorzichtig. Bij het begin van mijn politieke carrière was ik dat minder. Wetende hoe het een en het ander loopt, ben ik voorzichtiger geworden in het geven van een timing. Voorzitter, binnen enkele weken hoop ik de Vlaamse Regering een aangepast voorstel voor te leggen, met de kritieken die zijn opgenomen of weerlegd. Mijn administratie is daar nu volop mee bezig.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Minister-president, uw begripvolheid is bewonderenswaardig. Ik denk niet dat ik daaraan kan tornen. Ik heb wel vertrouwen in het antwoord dat u geeft als u stelt dat de uiteindelijke strategie duidelijker geoperationaliseerd zal worden, concreter zal worden. Ik ga ervan uit dat we dat in die zin ook zullen kunnen verwachten, dat er ook beleidsindicatoren geformuleerd worden, zodat het verloop van die strategie geëvalueerd en gemeten kan worden.

Wat het financiële of budgettaire aspect betreft, besef ik wel dat er misschien niet altijd middelen ter beschikking zijn. Maar het gaat hier wel over een strategie en actie op verschillende beleidsterreinen. Ik denk dat het interessant is om al die acties, waarvoor ik ervan uitga dat er binnen de huidige budgettaire context middelen zijn, binnen deze strategie samen te brengen, om die in kaart te brengen, zodat we kunnen zien over welk budget het

gaat. Ik heb nergens in mijn vraag gesteld dat er dadelijk meer budget moet zijn. Ik beseft dat er een kader is waarbinnen we moeten werken. Maar het is wel interessant om na te gaan hoeveel de Vlaamse overheid besteedt aan het realiseren van een dergelijke strategie. Het kan later ook een onderdeel van de evaluatie worden.

Wat de hiërarchie betreft, was mijn punt vooral dat een strategie duurzame ontwikkeling slechts nut heeft als ze de basis vormt van alle acties, plannen en pacts van de Vlaamse overheid. Zo niet is een duurzame wereld onbereikbaar. Met het Pact 2020 worden alle acties aan duurzame ontwikkeling getoetst. Dat is de basis en de inspiratie voor alle andere acties.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik dank u voor uw antwoord. Ik ga ervan uit dat de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling grondig wordt bijgestuurd, dat wat voorligt slechts een eerste vingeroefening was en dat er nog meer samenhang zal komen met meer oog voor de financiering. De Vlaamse strategie moet inspirerend werken voor andere beleidsdomeinen en er moeten verbanden worden gelegd.

Ik heb zonet al gewezen op het groenboek Nieuw Industrieel Beleid. Er zijn nog verbeteringen mogelijk. We zullen dat te gepasten tijde bespreken. Het zou goed zijn dat u uw groenboek laat inspireren door uw eigen Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling. Dat is nu niet echt het geval. Met de bijgewerkte Vlaamse strategie lukt dat hopelijk wel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het rapport van de Verenigde Naties over de zogenaamde taalbeperkingen in Vlaanderen - 438 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de naleving van het Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten - 454 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Vorige week werd de Franstalige pers opgeschrikt. La Libre Belgique titelde op haar eerste pagina: “L'ONU épingle la Flandre.” Er werd stelling ingenomen over de problematiek van de Vlaamse Rand. Het Hoog Commissariaat voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties heeft scherpe kritiek geuit op zogenaamde taalbeperkingen die sommige Vlaamse gemeenten aan anderstaligen in de Rand rond Brussel heeft opgelegd. In het rapport staat het wel wat voorzichtiger geformuleerd dan in de Franstalige pers.

Zo tonen de VN-mensenrechtenexperts zich bezorgd over sommige Vlaamse lokale besturen, de verkoop van gemeentelijke gronden in Zaventem en sociale woningen in Vilvoorde, de toegang tot huisvesting vanwege de Vlaamse Wooncode, het recht op sociale uitkeringen en de verplichte taalcurssussen bij de VDAB. Het rapport gaat ervan uit dat de lokale besturen taalbeperkingen opleggen en ziet er discriminatie in.

We hebben dat argument een paar jaar geleden ook al gehoord. Toen was het de Raad van Europa, nu zijn het de VN. Ik vind het ver gaan dat dit soort van problemen samen wordt gebracht met de discussie over politiek en gerecht. De indruk ontstaat zo dat er fundamentele mensenrechten worden geschonden. Sommige politici lopen de kantjes eraf. Men zou denken dat de blauwhelmen in de Vlaamse Rand zijn geland: ‘Les casques bleus sont de retour.’ Dat is pure

krijgstaal. Uw collega, Brussels minister-president Picqué munt daarin uit. Hij heeft verregaande uitspraken gedaan. Hij zegt dat de gemeentebesturen taalbeperkingen opleggen omdat zij niet de verfransing maar de migratiestromen uit Brussel willen tegengaan. Vlaamse gemeentebesturen zouden migranten willen weren. Hij zegt dat Vlaanderen zich terugplooit op zichzelf en al wat vreemd is afstoot – of “La Flandre est occupée à se racapoter.”

Dat beantwoordt niet aan de feiten. Vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest komen er jaarlijks 1 200 à 1 300 personen naar Zaventem en Vilvoorde om er zich te vestigen. De meerderheid daarvan zijn niet-Belgen. Er is een studie over gevoerd door de Vlaamse Gemeenschap, met een extern migratiesaldo van verschillende duizenden alleen al voor sommige gemeenten rond Brussel. Het is dus een vertekend beeld. Het is onaanvaardbaar dat de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat beeld over Vlaanderen en de Vlaamse gemeentebesturen ophangt.

De Vlaamse minister-president stelt in een persbericht dat de Vlaamse Regering zal nagaan of en hoe aan deze aanbevelingen gevolg zal worden gegeven. Ook wordt gezegd dat zij daarover aan de VN zal rapporteren.

Wat is uw standpunt over de verschillende verwijten van discriminatie? Hoe reageert u op de uitspraken van Brussels minister-president Picqué dat sommige gemeentebesturen in de Vlaamse Rand de migrantenstromen proberen tegen te houden zodat Brussel nog alleen staat om die te beheren? Ik citeer: “Le ministre-président bruxellois Charles Picqué a indiqué s’être entendu signifier que, par-delà la volonté de mettre fin à la francisation, les mesures prises au nord du pays en vue de préserver le caractère flamand de la périphérie visent à rendre Bruxelles seule responsable de la gestion des flux migratoires dans la région.”

Dat zijn verregaande verwijten die niet aan de realiteit beantwoorden. Ik had graag het standpunt van de Vlaamse Regering daarover gekend.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik herhaal het discours van de heer Van Rompuy hier niet. We kennen de verwijten. Een van de aanbevelingen van het Hoog Commissariaat van de Mensenrechten van de Verenigde Naties stelt dat: “Il” – u dus – “devrait également favoriser la connaissance et l’exercice du droit de recours contre de telles décisions, auprès de la population concernée.” Als u deze aanbeveling zou opvolgen, moet u duidelijk maken dat men juridisch verzet kan aantekenen tegen maatregelen die door de gemeenten en de Vlaamse overheid zijn genomen.

Mijn vraag is of het normaal is dat we op alle mogelijke internationale fora, jaar na jaar, op de vingers worden getikt voor zogenaamd racisme. We hebben intussen de Raad van Europa over ons heen gekregen met onder meer mevrouw Nabholz-Heidegger en het comité van de lokale besturen van de Raad van Europa in verband met de benoeming van de drie burgemeesters.

Ik herinner me zeer goed dat onze gewezen minister van Binnenlands Bestuur, die hier nu aanwezig is, zei dat er geen enkel juridisch probleem was, dat er een document zou worden opgesteld en een dossier samengesteld. Intussen hebben we wel een veroordeling opgelopen. Het is geen juridische, maar een politieke aangelegenheid.

In 2008 hebben we er in dit Vlaams Parlement ook over gedebatteerd. We kregen toen de Europese Commissie over ons heen over onder meer Zaventem en ook in 2008 het comité van de Verenigde Naties over raciale discriminatie in verband met de Vlaamse Wooncode. De wooncode zou zelfs racistisch zijn.

Ondanks vroegere debatten is stilaan het beeld gecreëerd van een bekrompen en racistisch Vlaanderen. In Franstalig België loopt alles duidelijk op wieltjes. De vraag is hoe het komt dat deze situatie blijft voortduren. We zijn het beu dat internationale fora steeds weer door de Franstaligen eenzijdig worden geïnformeerd. Deze fora moeten hun informatie correct

vergaren. Naar aanleiding van dit rapport heb ik vragen bij de toepassing van burgerlijke en politieke rechten.

Telkens hebben we hier gezegd dat de Vlaamse Regering ervoor moest zorgen proactief op te treden, zeker ten aanzien van de internationale fora. We moeten niet wachten tot we met de vinger worden gewezen. Dan moeten we steeds weer uitleggen dat de situatie niet is zoals ze in het rapport staat beschreven. Of het nu om de Raad van Europa, de VN of de Europese Commissie gaat, de Vlaamse Regering is er nog altijd niet in geslaagd een correct beeld op te hangen van wat hier aan de hand is.

Werd de Vlaamse Regering geconsulteerd bij het opstellen van dit programma, hetzij rechtstreeks of onrechtstreeks? Welke Belgische organisaties of instellingen zijn door de VN geconsulteerd voor de redactie van dit rapport? Net zoals in 2008 lees ik dat de voorzitter van de Franstalige Liga van de Rechten van de Mens er voor iets zou tussen zitten. Als men daar over Vlaanderen oordeelt en een rapport schrijft, dan is de vraag toch wel welke Belgische instellingen en organisaties daarvoor worden geconsulteerd en als referentie beschouwd.

Heeft de Vlaamse Regering al een antwoord klaar en zo ja, hoe luidt het?

En dan de belangrijkste vraag: wat heeft de Vlaamse Regering sedert de vorige berispingen al op diplomatiek vlak ondernomen om op voorhand de vrij absurde beschuldigingen inzake discriminatie ten aanzien van anderstaligen eens en voorgoed te ontkrachten?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister-president, collega's, wij mogen dit soort incidenten niet minimaliseren vanuit de houding dat we allemaal onder elkaar wel weten dat we onszelf niets te verwijten hebben, waarna we overgaan tot de orde van de dag. Dit zijn koortsaanvallen die ons geregeld treffen. Koortsaanvallen zijn niet dodelijk, maar ze tasten de gezondheid en uiteindelijk ook het gestel aan.

Wij mogen echt niet minimaliseren dat we kampen met een imagoprobleem in het buitenland. Je kunt dat analyseren. Er is voor een deel 'intox' vanuit Franstalig België. Ik heb het in mijn periode ook meegemaakt. Iemand als Jean-Claude Van Cauwenberghe, voormalig minister-president van het Waalse Gewest, was heel actief in de schoot van de Raad van Europa om daar het standpunt van de 'Francité', van Franstalig België, over België en vooral over de communautaire problemen ingang te doen vinden. Nu doet Charles Picqué dat, de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat getuigt van een groot gebrek aan federale loyaliteit van een toch wel belangrijke deelstaat ten aanzien van het koninkrijk België.

Je mag ook niet vergeten dat de internationale beeldvorming via de media ontstaat. In dit land gebeurt dat nog altijd via de Franstalige media. Een krant als *Le Soir* heeft een grotere impact, hoe spijtig de Vlaamse publieke opinie dat ook vindt.

Minister-president, u bent ook voor Buitenlands Beleid de verantwoordelijke minister. We moeten met onze eigen, beperkte, buitenlandse dienst assertiever optreden. We moeten permanent onze Vlaamse diplomaten loslaten op organisaties als de Raad van Europa, de Europese Unie en de Verenigde Naties. Wij vragen ons snel af wat dat kan helpen. Maar het is zoals met alles: de aanhouder wint, je moet altijd op dezelfde nagel kloppen. In alle mogelijke debatten die ik met die instanties heb gehad, heb ik ondervonden dat zij een deel van onze juridische context niet begrijpen. Zij begrijpen bijvoorbeeld niet waarom de drie burgemeesters niet kunnen worden benoemd. Dan moest je hun uitleggen dat dit te maken had met respect voor wetgeving en met het feit dat in ons land de burgemeesters ook de vertegenwoordigers zijn – en dat is uniek in de wereld – van de centrale overheden op hun grondgebied. Die centrale overheden moeten met andere woorden ook kunnen rekenen op de loyaliteit van die burgemeesters, ook al hebben zij een andere politieke opinie, om de onderrichtingen correct uit te voeren.

En dan was er nog iets wat altijd opnieuw moest worden gezegd, waarop altijd een langdurige stilte viel. In Vlaanderen zijn er burgemeesters die zijn verkozen op Franstalige lijsten en die wél benoemd zijn. Het beeld bestond dat je politiek niet meespeelt als je een Franstalige achtergrond hebt. Ik weet dat het als een overdrijving klinkt, maar internationaal werden wij vergeleken met de Serven.

Wij moeten onze eigen buitenlandse dienst, hoe beperkt ook, laten werken aan het goed informeren van de internationale gremia, de Raad van Europa, de Europese Unie, de Verenigde Naties. Als je ziet dat supermachten zoals de Verenigde Staten van Amerika daar permanent mee bezig zijn, en ze zijn nochtans de sterkste: dat geeft aan hoe belangrijk het is om dat proces continu vol te houden.

Wij moeten doordacht te werk gaan. Als onze regering maatregelen neemt, moet zij er als uitvoerend orgaan voor zorgen dat dit juridisch gedekt is. Met de burgemeesters konden wij dat altijd uitleggen. Mijnheer Van Hauthem, denk alleen al aan het feit dat zij niet naar de Raad van State durfden te gaan. Voor de Vlaamse Wooncode in de sociale huursector hebben het Grondwettelijk Hof, waarin ook Franstalige rechters zetelen, en de Raad van State ons groen licht gegeven.

Maar wij moeten ook de hand in eigen boezem durven te steken. Als je vandaag taalvoorwaarden hebt in de koopsector, en als je eigen administratie, het Agentschap Wonen en het Agentschap Inspectie, je een rode kaart geeft, dan moet je daar niet aan beginnen. Dan moet je de moed hebben om te zeggen dat er ook grenzen zijn aan wat je vanuit een emancipatorisch gedachtegoed doet, als dat indruist tegen de internationale rechtsorde. Daar moet je op zeker ogenblik kritisch zijn ten aanzien van je eigen handelen.

Minister-president, ik vraag, en dring erop aan, om daar vanuit uw portefeuille Buitenlands Beleid zwaar op in te zetten. Het Amerikaanse State Department nodigt nog altijd jaar na jaar opiniemakers uit alle landen van de wereld uit om gedurende een aantal weken in de States rond te toeren. Nochtans zijn de Verenigde Staten elke dag in het nieuws, van de Noordpool tot de Zuidpool. Ze zijn overal de internationale politieman. Maar ze zetten nog altijd geld in om aan opinievorming te doen en om de opinie voor een deel te beïnvloeden, om het eigen land in al zijn rijkdom en al zijn nuances aan de buitenwereld te tonen.

Laten wij onszelf geen vermijdbare fouten aandoen. Op een zeker ogenblik moeten wij een streep trekken en zeggen: tot daar en niet verder. Ook al is het goedbedoeld, als het juridisch gesproken internationaal niet kan, moeten wij daar niet aan beginnen. En dan denk ik inderdaad aan de taalvoorwaarden in de koopsector. Op andere domeinen kan het wel, en dan moet je het doen. Maar je moet het telkens opnieuw uitleggen. De kracht van communicatie is heel vaak de herhaling.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Minister-president, collega's, als de VN zich hiermee bezighouden, dan moet het goed gaan in de wereld. Moeten we dit ernstig nemen? Ja, wij moeten dit heel ernstig nemen. Maar ik wijs de VN niet met de vinger. Ik steek ook niet de hand in eigen boezem. Ik stel me wel de vraag waarom zulke zaken tot zulke proporties worden opgeblazen.

Sommigen glimlachen, en dat mag. Maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het diegenen zijn die ons in het gezicht spuwen die anderzijds uit onze hand eten. De Vlamingen zijn in dit land goed om het gelag te betalen en om alles overeind te houden en solidair te zijn en alles goed te laten toepassen. Maar anderzijds schrikken anderen er blijkbaar niet voor terug om ervoor te zorgen dat wij het etiket 'intolerant' en 'bekrompen' krijgen.

Minister-president, Vlaanderen moet inderdaad wat dat betreft een beleid voeren of toch in ieder geval inspanningen leveren om te onderstrepen dat wat hier gebeurt in verband met de Vlaamse Wooncode, de problematiek van de VDAB-taalcursussen en andere zaken, steeds is

ingegeven vanuit zaken die de VN nu net bemoedigend zouden moeten vinden. Het zijn inspanningen om een samenleving tot stand te brengen waarin burens elkaar begrijpen en waarin een goede verstandhouding kan ontstaan. Het gaat om taalcurssussen voor mensen die werk zoeken, juist om hen werk te laten vinden en zich zo te laten ontplooien, waarbij ze ten volle de waarden die de VN hoog in het vaandel voeren, in de realiteit kunnen omzetten. Het zijn juist die bepalingen die de Vlaamse overheid, in de wooncode en in andere decretale bepalingen, naar voren heeft geschoven: om nu net die samenleving in Vlaanderen tot stand te brengen.

Minister-president, namens de N-VA-fractie zeg ik dat we niet zozeer de hand in eigen boezem moeten steken voor de fouten die we hebben begaan. Ik denk dat wij lessen moeten trekken om aan de buitenwereld duidelijk te maken dat wij met ons beleid nu net de mensenrechten dienen en een samenleving tot stand brengen waarin mensen op een harmonieuze wijze kunnen samenleven.

Wat de burgemeesters betreft, heeft de heer Keulen een punt: het gaat er niet om dat zij Franstalig of eender wat zijn. Ik nodig de zogenaamde rapporteurs van de VN uit om mij de Amerikaanse burgemeester voor te stellen die geen Engels spreekt, of de Franse burgemeester die geen Frans spreekt. Ik wil ze allemaal, een voor een, ontmoeten, maar ik denk dat het er niet veel zullen zijn – om niet te zeggen dat ik geen ontmoetingen zal hebben.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, het frappeert mij vooral dat de Franstaligen erin zijn geslaagd om hun visie alweer te laten doorklinken op het internationale forum. Het is inderdaad niet de eerste keer. Wij moeten telkens opnieuw vaststellen dat men daar één kant van de klok hoort, of dat er één geluid doorsijpelt naar die internationale fora. Wij moeten dat ernstig nemen. De vorige sprekers hebben zeer terechte vragen gesteld. Wij moeten veel assertiever zijn en veel krachtiger werk maken van ons diplomatieke optreden op het internationale forum.

Wat minister-president Picqué van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest daar allemaal – excuseert u mij de term – uitgebraamd heeft, vond ik zeer verregaand. Het is te zot om los te lopen. Hij heeft ons eigenlijk onverholen beschuldigd van een soort racisme. Dit is totaal onaanvaardbaar. Dit bewijst nog maar eens dat de federale loyaliteit in dit land maar van één kant komt.

Ten gronde – en ik zeg dit als inwoner van de Vlaamse Rand – is het in de realiteit net het tegenovergestelde van wat de Franstaligen beweren. Ik ken geen enkel volk dat zo braaf en tolerant is als het Vlaamse. Kom eens naar de Vlaamse Rand en loop eens rond bij de bedrijven, de handelaars, de bewoners, de instellingen. U zult zien dat men zich uitput om nieuwkomers en Franstaligen in hun eigen taal te woord te staan. Een Vlaming is commercieel ingesteld en braaf. Hij past zich aan aan de nieuwkomers. Eigenlijk zou je het omgekeerde verwachten. Wij zijn zo tolerant dat wij ook elk jaar 10 miljoen euro investeren en betalen voor Franstalig onderwijs in Vlaamse gemeenten met faciliteiten. Hoeveel euro investeert de Franse Gemeenschap in onderwijs voor Vlaamse kinderen in Waalse gemeenten met faciliteiten? 0 euro. Zo tolerant zijn wij. Ook dat zou ten aanzien van de buitenwereld en het internationale forum wel eens duidelijk gemaakt mogen worden.

En zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan. Ik ken in de hele wereld geen enkele situatie waar, in een federaal land, één deelstaat grondgebied opeist en blijft opeisen van een andere deelstaat. Ook dat is uniek, ook dat moet eens duidelijk worden gemaakt. Diezelfde Charles Picqué komt op de televisie met een kaartje van Wallo-Brux, heel mooi getekend op een schoolbord. En daar lijft hij de hele zuidrand van Vlaams-Brabant in bij Wallo-Brux – van federale loyaliteit gesproken.

Minister-president, ik zou het signaal willen krijgen dat de Vlaamse Regering achter haar lokale besturen in Vlaanderen blijft staan. Het zijn die lokale besturen die heel veel

inspanningen leveren om kansen op integratie te bieden. Met de steun van de provincies en de Vlaamse overheid maar ook met veel eigen middelen investeren zij in allerlei initiatieven om die integratie te bevorderen: taalkampen, taalbaden, allerhande ontmoetingsmogelijkheden om mensen aan taalverwerving te laten doen. Daarin wordt enorm veel geïnvesteerd. Maar dat verliest men altijd uit het oog. Ik zou graag hebben dat de Vlaamse Regering, ondanks dit eenzijdige rapport, het signaal geeft dat zij achter de gemeentebesturen blijft staan.

Ik zou ook graag hebben dat u in eigen naam reageert op die uitlatingen van uw collega uit Brussel. Want het is totaal onaanvaardbaar wat hij heeft gesteld. Ik vraag ook dat u een tandje bij steekt en dat u diplomatiek, op het internationale forum, een initiatief neemt om daar een ander geluid te laten horen, om onze kant van het verhaal ook eens te laten weerklinken, en dat u dat aanhoudend doet. Er is een Latijns gezegde dat stelt: 'In repetitio mater studiorum est'. Het is in om wat Latijn te gebruiken. De Franstaligen doen het keer op keer. Ze steken er enorm veel energie in om ons altijd verdacht te maken op het internationale forum. Men zou zich beginnen afvragen waarom ze dan toch mordicus in één staatsverband willen blijven leven met een zo intolerant, racistisch volk als wij.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik zal kort zijn, want de klok tikt. Ik kan me grotendeels vinden in wat de collega's hebben gezegd. Ik denk niet dat het nodig is dat we elkaar in de commissie ervan overtuigen dat we een correct beleid voeren. Dat is overbodig. Het komt erop aan om onze stelling duidelijk te maken aan de rest van de wereld en, via de diplomatie, zeker aan de internationale instellingen.

In de Septemberverklaring heeft de minister-president het idee gelanceerd om een Handvest voor Vlaanderen op te stellen. Het is heel duidelijk dat dat een hulpmiddel bij de communicatie kan zijn. Ik zou de minister-president willen vragen hoe hij dat ziet en of het ook een instrument kan zijn om de punten op de i te zetten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik heb een aantal collega's horen pleiten om harder in te zetten op een soort diplomatiek offensief om onze Vlaamse standpunten duidelijker te maken op die internationale, diplomatieke gremia. Ik zou er nog één puntje willen aan toevoegen. We moeten er vooral voor zorgen dat we in de internationaal opiniemakende fora aanwezig zijn. Een van de zaken die ik ook al in een vorige commissievergadering heb gemeld, is dat we vroeger met onze Vlaamse kranten veel meer reporters in het buitenland hadden. Misschien nog veel meer dan onze diplomaten waren onze buitenlandse correspondenten van onze Vlaamse kranten verantwoordelijk voor het feit dat de internationale opiniemakers beter op de hoogte waren van de standpunten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, collega's, er kunnen heel wat bedenkingen gemaakt worden over de wijze waarop dat rapport tot stand is gekomen en misschien nog meer bedenkingen over de wijze waarop het door sommigen wordt gebruikt en vooral misbruikt. We kunnen ons dan zeer verongelikt voelen. We kunnen zeggen dat degenen die dat doen van slechte wil zijn en dat ze ons niet begrepen hebben. Maar we kopen daar dus niets voor. Dit is nu al het zoveelste rapport dat Vlaanderen brandmerkt. We moeten zeer bekommerd zijn om de impact van het rapport op het beeld van Vlaanderen in het buitenland. Het is niet goed voor onze burgers, het is niet goed voor onze bedrijven.

Zoals de heer Keulen heeft gezegd, moeten we echt inspanningen doen om het beeld van Vlaanderen in het buitenland positief te beïnvloeden. We moeten ook kritisch zijn ten aanzien van onszelf. Als we maatregelen nemen, moeten we heel goed beseffen hoe we daarmee moeten omgaan ten aanzien van de buitenwereld. We kunnen niet doen alsof beslissingen die we nemen, enkel een impact hebben op onszelf, op ons grondgebied en op de mensen die er

wonen. We moeten ook altijd bekommerd zijn om het beeld dat we creëren voor de buitenwereld.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Van Rompuy, u citeerde minister-president Picqué, die zei: “La Flandre est occupée à se racrapoter”. Ik hoop dat hij uiteindelijk geen gelijk krijgt. De sprekers hebben allemaal geprobeerd ons eigen gelijk nog eens duidelijk te maken. Ik denk dat niemand hier twijfelt aan de beleidsmaatregelen die de overheid heeft genomen, uitgezonderd misschien de heer Keulen, die zich verzet tegen onze interpretatie over de koopsector. Voor het overige hebben we geen problemen met het inhoudelijke.

De vraag is hoe het komt dat men tot een dergelijk rapport komt. En dus falen we wel. Vlaanderen faalt omdat het tot nu toe op de een of andere manier niet in staat is geweest het beleid juist te formuleren, juist te laten interpreteren, internationaal te laten onderkennen en duidelijk te maken dat het niet beantwoordt aan wat uit het rapport zou blijken. In die zin sluit ik me aan bij al degenen die gezegd hebben dat we meer moeten inzetten op diplomatie, meer op onze aanwezigheid. Vlaanderen maakt men niet alleen door een staatshervorming te onderhandelen. Vlaanderen maakt men ook door van Vlaanderen een beeld in de buitenwereld te geven dat erkend en onderkend wordt. Ik denk dat we ons niet alleen op het economisch vlak, maar ook op andere diplomatieke vlakken moeten inzetten.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Rompuy, mijnheer Van Hauthem, uw vraag heeft natuurlijk aanleiding gegeven tot een heel debat, waarin heel wat sprekers zich hebben gemengd, die de discussie nog wat hebben opengetrokken. Ik zal er zo dadelijk ook op ingaan en dan antwoorden op de kern van de vragen die zijn gesteld door u beiden.

Ik vind het niet correct en zelfs ongehoord dat een collega-minister-president, in casu Charles Picqué, publiek dergelijke uitspraken doet. Daarnaast is het heel belangrijk dat we ons imago, waarnaar de heer Keulen en anderen hebben verwezen, met heel veel zorg opbouwen, ook in het buitenland. ‘Hoe kleiner het binnenland, hoe belangrijker het buitenland’, dat zijn gevleugelde woorden, die ook opgaan voor Vlaanderen.

We hebben er ook in andere commissies van gedachten over gewisseld. We moeten niet dramatiseren. We hebben inzake het economische, het artistieke, het sportieve, op vele vlakken een heel sterk imago in het buitenland. Dat wil niet zeggen dat we niet bezorgd moeten zijn dat de internationale instellingen op bepaalde momenten zaken anders duiden, met de gevolgen die daarmee gepaard gaan. We zijn heel bezorgd om dat imago. We hebben ook al initiatieven genomen, zoals Flanders Today, dat al geëvalueerd werd. Er zijn ook de correspondenten, naar wie de heer Vereeck heeft verwezen. Dat zijn allemaal zaken die in de pipeline zitten, die al gerealiseerd zijn, die al geëvalueerd worden. Er worden ook nieuwe initiatieven voorbereid.

De heer Van den Heuvel heeft er al op gewezen dat ikzelf een bijdrage heb proberen te leveren door in een handvest duidelijk te maken waar Vlaanderen voor staat wat de rechten en plichten betreft en dat ik hoop dat het parlement er werk van maakt. Ik heb het overgemaakt aan de voorzitter van het parlement, die hier aanwezig is. Het is een academisch document. Het gaat niet over het debat dat hier is gevoerd over de verschillende ideologieën. Het geeft op een heel duidelijke, didactisch verantwoorde manier weer waar Vlaanderen voor staat. Ik hoop dat het document met steun van meerderheid en oppositie kan uitgroeien tot een document van het Vlaams Parlement en dat we aan heel de wereld kunnen zeggen waar we voor staan, wat de rechten en de plichten zijn waar we aan vasthouden en waar we terecht trots en fier op zijn.

Mijnheer Demesmaeker, de gemeenten leveren schitterend werk. Gisteren hebben we, samen met minister Bourgeois, de gemeentelijke profielschetsen voorgesteld. Er staat een schat aan

informatie in over onze 308 gemeenten. Het is toch een positieve vaststelling dat elke gemeente tracht dat sociale, economische, ecologische te combineren, ook op haar beleidsniveau. Geen haar op mijn hoofd denkt eraan om die gemeenten, die dat met heel veel zorg doen, in de steek te laten of, erger nog, een mes in de rug te steken.

Mijnheer Sannen, u hebt gelijk. We moeten weten hoe een en ander gelopen is en waar het effectief om gaat. Dat wil ik even duiden. Het gaat over het toezichthoudend comité van experts bij het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Het is een onafhankelijk comité, waarvan het secretariaat wordt verzorgd door de Verenigde Naties. Het zijn dus niet de Verenigde Naties zelf. Het gaat om een periodieke oefening. 1 van de 26 punten in dat document heeft betrekking op de taalvoorwaarden van de gemeentelijke overheden. Het comité beveelt België aan om erover te waken dat deze taalvoorwaarden de deur niet openzetten voor discriminatie en om ervoor te zorgen dat de betrokken personen kennis hebben van hun mogelijkheden tot beroep indien ze van oordeel zijn dat ze gediscrimineerd werden. Deze aanbeveling past natuurlijk in dat verdrag. Ik verwijs naar artikel 26. Misschien hebben sommigen dat anders gelezen, maar ze lezen het dan verkeerd.

Het comité heeft geen schending van dat verdrag vastgesteld. Het wijst op een risico en stelt wat er moet gebeuren om dat risico te vermijden. In de algemene commentaar op artikel 26 van het verdrag heeft het comité overigens duidelijk gemaakt dat niet elk verschil in behandeling een discriminatie inhoudt en dat dit niet het geval is wanneer de maatregel een legitiem doel nastreeft en proportioneel is met dat doel. Het moet ook telkens in de praktijk worden nagegaan. In de periodieke rapportering gaat het comité niet dermate op de praktijk in om voor een specifiek geval na te gaan of dat legitiem doel en die proportionaliteit voorhanden zijn. Het is van belang om dat goed voor ogen te houden bij de verdere discussie.

De heer Van Dijck heeft terecht gezegd dat het rapport hier in België door een aantal personen, een aantal partijen en een aantal kranten gebruikt en zelfs misbruikt is, om het uit de context te rukken, er andere zaken aan te verbinden. Dat is wat ik ten zeerste betreurt. Ook al bevat het rapport niet die elementen, door het zo te duiden, doordat het zo in de kranten komt, is er een internationale weerslag. Ik vermoed dat het comité met verbazing vaststelt dat het rapport wordt gebruikt voor zaken het zelf niet heeft beoogd.

Mijnheer Van Hauthem, mijnheer Van Rompuy, het vijfde rapport werd door België ingediend op 29 januari 2009. Aangezien het verdrag zowel door de federale overheid als de gemeenschappen en gewesten nageleefd en uitgevoerd moet worden, werd de voorbereiding van dit rapport gecoördineerd door de federale overheidsdienst (FOD) Justitie via het interfederaal overlegorgaan Coormulti (multilaterale coördinatie), en alle departementen van de Vlaamse overheid leverden hiervoor hun bijdrage.

Op 13 april 2010 formuleerde het comité naar aanleiding van dat rapport een zogenaamde list of issues, een lijst met punten waarover het meer verduidelijking wilde. Punt 9 van de lijst had betrekking op de taalvereisten die door bepaalde Nederlandstalige gemeenten worden opgelegd. Het antwoord op dit punt werd door de Vlaamse overheid geformuleerd en geïntegreerd in het globale Belgische antwoorddocument waarop trouwens een strikte paginalimiet van toepassing is. Ik heb dit document in juli 2010 binnen de Vlaamse Regering verspreid. Het rapport, de list of issues en het Belgisch ontwerpdocument kunt u nalezen op de website van het comité.

Op 14 en 15 oktober vond in Genève de zogenaamde interactieve dialoog tussen het comité en de verdragsstaat plaats, die zeven uur, twee halve dagen, heeft geduurd. Bij de Belgische delegatie was ook de ambtenaar van het Departement internationaal Vlaanderen om nadere toelichting te verschaffen over dit onderwerp, maar ook over andere punten die de Vlaamse overheid aanbelangde zoals vragen over gesloten jeugdinstanties, diversiteit binnen het personeel van de Vlaamse overheid of de integratie van personen met een handicap.

Aan de thematiek van de eventuele discriminatie op grond van taal werd slechts 15 minuten aandacht besteed tijdens de interactieve dialoog. Het comité wilde vooral weten hoe kon worden vermeden dat taalvereisten een discriminerend effect hebben. In de mondelinge toelichting is erop gewezen dat er in Vlaanderen bestuurlijk toezicht bestaat, de regelgeving door de Raad van State of het Grondwettelijk Hof kan worden getoetst, het BUPO-verdrag of Internationaal verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten rechtstreekse werking heeft in de Belgische rechtsorde en voor elke rechter kan worden ingeroepen en de meldpunten uit het decreet houdende een kader voor Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid ook bevoegd zijn voor het behandelen van discriminaties op grond van taal.

Zoals uit de aanbevelingen van het comité blijkt, is het gerustgesteld over het bestaan van rechtsmiddelen tegen eventuele discriminaties op grond van taal, maar dringt het erop aan dat de burger meer van het bestaan van deze beroepsmogelijkheden op de hoogte zou worden gebracht.

Na de mondelinge fase had de Vlaamse overheid, net als de andere overheden van ons land, de kans om te wijzen op de feitelijke onjuistheden in de ontwerp tekst van het comité. Het kabinet van de minister van Justitie, en dus niet alleen het Vlaamse maar ook het federale niveau, heeft er uitdrukkelijk op gewezen dat het onjuist is dat het recht om verkozen te worden aan een taalvoorwaarde onderhevig zou zijn. Zoals u weet, poneert artikel 72bis van de nieuwe Gemeentewet ingevoerd door de Pacificatiewet een onweerlegbaar vermoeden van taalkennis.

Het comité heeft zijn observaties niet aangepast omdat het volgens hen ging om een substantiële wijziging van de aanbeveling. Het probleem is duidelijk gesitueerd, de opmerking is gemaakt en de argumenten weergegeven. Ik betreur dat het comité zijn tekst niet heeft aangepast.

Op uw tweede vraag, welke instellingen werden geconsulteerd, kan ik het volgende zeggen. Naast het Belgisch zelfevaluatierapport en het antwoorddocument met de list of issues, werden NGO-rapporten ingediend door het Belgische Forum van Personen met een Handicap, de internationale NGO Conscience and Peace Tax International, de Liga voor de Mensenrechten en zijn Franstalige tegenhanger en de internationale alliantie voor personen met een handicap. Deze rapporten zijn ook beschikbaar op de website van het comité.

Uw vraag was ook of ik al een antwoord in mijn bezit heb. Het is gebruikelijk dat er nog een rapport komt. België moet op 29 oktober 2015 zijn zesde rapport indienen. Het is betreurenswaardig dat men geen rekening heeft gehouden met de opmerkingen over de taalkennis en artikel 72bis. We zullen de nodige contacten leggen om het comité diplomatisch te benaderen, erop wijzen dat de situatie betreurenswaardig is en ervan uitgaan dat voor het zesde rapport de zaak zal zijn uitgeklaard. Ik kan het comité echter niet kwalijk nemen deze aanbevelingen te hebben opgesteld.

Wij zijn een actief pleitbezorger van de mensenrechten. Onze actie voor de vrouw die in Iran zou worden gestenigd, toont aan dat we wel degelijk snel op de bal spelen, ingaan op vragen van de meerderheid en de oppositie en de nodige acties ondernemen om mensenrechten te doen respecteren. We hebben de nodige verdragen trouwens geratificeerd. Niemand moet hier twifelen aan het feit dat we alles doen wat nodig is in de mate van onze mogelijkheden.

Dit rapport is in eerste instantie op intern Belgisch vlak misbruikt. Dat betreur ik. De eindeloze persartikelen betreur ik. We zullen de problematiek niet onder de mat vegen en actie ondernemen. Sommige landen zoals Frankrijk, of Estland en Letland, kregen belangrijke opmerkingen in verband met taalvoorwaarden. Frankrijk geeft nochtans niet de indruk dat zijn imago daardoor zwaar wordt aangetast. We moeten de zaak niet minimaliseren, maar in zijn juiste context plaatsen.

Intussen is een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bij de multinationale instelling in Genève aangesteld. Ook in het verleden is er al naar verwezen. Voor het Vlaams Huis in

New York was er tijdelijk iemand ingehuurd. Intussen is er iemand definitief aangesteld die expliciet de VN-activiteiten, ook in Genève, opvolgt.

De uitspraken van minister-president Picqué betreur ik. De Vlaamse overheid heeft van andere overheden geen lessen te krijgen over de integratie van nieuwkomers. De heer Picqué is daarvoor niet goed geplaatst. U verwees er al naar. We leveren ernstige inspanningen om zowel in het Nederlandstalig taalgebied als in Brussel-Hoofdstad bijvoorbeeld via het Brussels Onthaalbureau een actief inburgeringbeleid te voeren. We zijn eerder een stichtend voorbeeld voor anderen, maar hun inburgeringbeleid hoort tot hun verantwoordelijkheid.

Ik ga zeker niet akkoord met de uitlatingen van de heer Picqué. Ze dragen niet bij tot de goede sfeer in dit land. We kunnen allemaal een positieve bijdrage leveren om tot een staatshervorming te komen die iedereen trouwens wenselijk acht, en bovendien heeft Brussel nog altijd nood aan bijkomende financiële middelen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Het is waar dat er geen veroordeling is gekomen. Maar als men naar de toon van het document luistert, moet men er wel over waken om niet in discriminatie te verzanden. Daar komt het ongeveer op neer, zeker als het bijvoorbeeld over de drie burgemeesters gaat. Voor mij staat vast dat er politiek van alles heeft meegespeeld. Zo is men ook tot die waarschuwing gekomen. Al is er geen sprake van een regelrechte veroordeling, men laat de oranje knipperlichten wel flikkeren.

Wij zijn het beu om steeds weer vragen te moeten stellen naar aanleiding van internationale rapporten, of het nu over de VN, de Europese Commissie of de Raad van Europa gaat. U zegt dat iedereen inspanningen wil leveren om Vlaanderen in de wereld te tonen zoals het werkelijk is en niet zoals de anderen dat construeren. Onze inspanningen hebben blijkbaar nog niet zo veel opgeleverd. Ik zou hier volgend jaar niet graag weer samen zitten naar aanleiding van een of ander rapport van de Raad van Europa of de Europese Commissie om tot dezelfde conclusies te moeten komen. Namelijk dat we iets moeten ondernemen om een correcte weergave van wat hier in Vlaanderen gebeurt, de wereld in te sturen.

Al tien jaar zeggen we aan de Vlaamse Regering dat we met een structureel probleem zitten opgezadeld. De Franstaligen hebben toegang tot de internationale instellingen, zeker tot de Raad van Europa. Wij staan er als amateurs naar te kijken. We slagen er niet in om bij de Raad van Europa ons standpunt te laten prevaleren op het gestook van de Franstaligen die dat misbruiken voor binnenlands gebruik. Daar hebt u gelijk in. Ik wil hier het volgend jaar niet opnieuw staan met hetzelfde verhaal.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik dank u voor uw verhelderende uiteenzetting, minister-president. U had een duidelijke boodschap voor de heer Picqué, waarvoor mijn dank. Hij heeft ons inderdaad geen lessen voor te houden. Ik heb nog een voorbeeld. Nederlandstaligen in de Vlaamse Rand hebben blijkbaar geen recht op een kwaliteitsvolle medische urgente dienstverlening. Ze zijn aangewezen op ziekenhuizen in Brussel die er maar niet in slagen om de taalwet te respecteren en een tweetalige dienstverlening te garanderen. Heel wat patiënten in de Vlaamse Rand zijn dus overgeleverd aan een soort veterinaire geneeskunde omdat ze in hun eigen taal niet behandeld kunnen worden. De heer Picqué heeft ons wat dat betreft zeker geen lessen te leren. Misschien kunnen we dergelijke discriminaties ook eens op het internationale forum aanbrengen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Het is al geprobeerd, we moeten het blijven proberen.

Minister-president, ik wil u vragen om met het nodige zelfvertrouwen zo snel mogelijk contact te leggen met het comité om de puntjes op de i te zetten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik wil nog een kleine verduidelijking vragen. Ofwel is er een probleem met het rapport, ofwel is er geen probleem met het rapport. Ik hoor aan de ene kant zeggen dat wij zullen proberen om het comité heel diplomatisch en heel discreet te contacteren omdat het rapport niet echt goed weergeeft wat onze Vlaamse vertegenwoordiger daar blijkbaar heeft gezegd. Ofwel is het rapport wel accuraat, maar is het door de Franstaligen misbruikt. Het is het een of het ander. Ik wil weten wat in dat comité is gebeurd. Als we verder gaan in de logica dat we ze moeten beïnvloeden en eventueel bijschaven, dan leggen we de fout bij het comité: het zou niet goed geluisterd hebben.

Er zijn twee mogelijkheden. Ik denk dat in dat comité wel zeer capabele mensen zitten. Misschien heeft onze Vlaamse ambtenaar de boodschap niet goed overgebracht. Ik vraag mij nog iets af. Toen die man daar sprak en merkte dat het dreigde mis te lopen, heeft hij dan niet naar u gebeld en gezegd: “Brussels, we have a problem. Ik zit hier in een raad en krijg het er niet door.”?

Ik heb mij ooit beziggehouden met systematische incidentreconstructie. Als ik dit incident in kleine deeltjes opsplits, zoals je dat bij vliegtuigcrashes doet, dan zie ik dat er in dit verhaal iets niet klopt. Kunt u meer uitleg geven over wat er fout is gelopen?

Minister-president Kris Peeters: De opmerking is gemaakt over het feit dat er voor het recht om verkozen te worden geen taalvoorwaarden zijn. Dat is artikel 72bis van de nieuwe Gemeentewet. Dat is in die toelichting gezegd, zowel door de Vlaamse ambtenaar als door de mensen van Justitie die daar aanwezig waren. Die opmerking staat niet in het rapport. Er is dus een fout in het rapport. Men heeft dat niet gecorrigeerd. Hadden we dat nog kunnen voorkomen? Er is de procedure: de list of issues, dan de dialoog waarin je die opmerking kunt maken, en dan maakt de commissie haar definitieve rapport. In het definitieve rapport is die pertinente opmerking niet behouden. Dat is de analyse van wat er fout is gelopen. Ik zal de commissie er attent op maken dat die opmerking in die dialoog werd gemaakt en dat zij niet in het definitieve rapport staat. De commissie heeft er dus geen rekening mee gehouden. Ik ga ervan uit dat het grote experts zijn, maar iedereen kan een fout maken. Ik zal hen daarop attent maken. Wij gaan ervan uit dat dit in de toekomst niet meer gebeurt met tekst en uitleg bij dat artikel 72.

Ik wil ook nog even herhalen dat de procedure behelst dat wij een rapport geven en dat wij in 2015 een nieuw rapport vragen. Intussen is er niets voorzien om met die commissie te discussiëren. Zij geven op gezette tijdstippen een rapport en het volgende rapport wordt in 2015 afgeleverd.

Mijnheer Van Hauthem, wij moeten constant inspanningen leveren – ik hoop samen met u – om ervoor te zorgen dat dit de laatste keer is dat wij hier van gedachten moeten wisselen over zulke discussies. Maar ik maak mij geen illusies: het zal nog wel een tijdje doorgaan. Ik doe er alles aan om dat niet meer te hebben en tot het minimum te beperken. Wij moeten Vlaanderen op een correcte manier weergeven. Iedereen heeft daarin zijn rol te spelen en verantwoordelijkheden op te nemen. Ik hoop dat meerderheid en oppositie dat handvest vrij snel aannemen. Het kan een heel didactisch document zijn. Dit parlement kan dit instrument in de strijd gooien en er zo voor zorgen dat men Vlaanderen op een juiste manier duidt en weet welke rechten en plichten er zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het recht van opstal voor zonnepanelen - 345 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik bedank u voor het willen uitstellen van mijn vraag om uitleg. Het is voor de commissie Algemeen Beleid een heel specifieke vraag.

Mijn vraag gaat over het mogelijke risico dat lokale besturen lopen als ze hun openbare gebouwen ter beschikking stellen van derde partijen voor het plaatsen van zonnepanelen. Het kan gaan om een installateur van zonnepanelen zoals EcoStream of Enfinity, of een financiële instelling of verzekeraar zoals Ethias of Dexia, die ook dergelijke producten aanbieden.

Lokale besturen die een recht van opstal zouden willen geven aan een derde partij, lopen het risico dat de vrijstelling van onroerende voorheffing op hun gebouwen vervalt. De Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) gaat er immers van uit dat overheidsgebouwen worden beschouwd als ‘nationale domeingoederen’ en in die zin onder een aantal voorwaarden vrijgesteld worden van onroerende voorheffing. Een van die voorwaarden is dat “het gebouw op zich niets mag opbrengen”. Het verkrijgen van een huurprijs, een opstalvergoeding of een andere compensatie, bijvoorbeeld een korting op de elektriciteitsprijs, voor het ter beschikking stellen van het dak van het gebouw aan een derde investeerder zou kunnen worden beschouwd als een opbrengst van “het gebouw op zich”. Dan zou de vrijstelling van onroerende voorheffing vervallen, wat meteen de rendabiliteit van zo’n project keldert.

Sommige lokale besturen springen daar inventief mee om. De stad Antwerpen lost dit probleem op door te werken met een recht van opstal in het kader van een financiële leaseconstructie. Dat is een vrij complexe constructie, veel ingewikkelder dan het werken met systemen van huur of recht van opstal.

Verscheidene lokale besturen hebben al met de formule van huur of recht van opstal gewerkt, mogelijk niet wetende welk risico ze lopen met betrekking tot het verval van de vrijstelling van onroerende voorheffing. Uiteraard is er geen probleem voor overheidsgebouwen, die sowieso niet vrijgesteld zijn van onroerende voorheffing, bijvoorbeeld als ze andere financiële opbrengsten genieten. Die gebouwen kunnen wel met die formule van recht van opstal en huur blijven werken. Voor de andere schijnt er zich hier toch een serieus probleem aan te dienen, waar vermoedelijk heel wat lokale besturen zich niet van bewust zijn.

Ik heb mijn vraag beperkt tot het verlenen van opstalrecht voor zonnepanelen, maar er zijn natuurlijk ook formules in de maak waar via derdepartijfinanciering in openbare gebouwen ook derde partijen investeren in warmtekrachtinstallaties en dergelijke. Het probleem blijft dus niet beperkt tot het installeren van zonnepanelen.

Minister, kent u het probleem waarbij verhuur of recht van opstal voor zonnepanelen problemen geeft voor openbare gebouwen, in die zin dat de vrijstelling van onroerende voorheffing voor die gebouwen zou kunnen vervallen? Zijn er al specifieke gevallen bekend waarbij de vrijstelling van onroerende voorheffing vervallen is voor openbare gebouwen? Werden er al initiatieven genomen voor een aanpassing aan de fiscale regelgeving opdat dit recht van opstal of de verhuur van daken wettelijk mogelijk wordt voor openbare gebouwen, zonder verlies van vrijstelling van onroerende voorheffing? Zo ja, wat is de timing van die initiatieven? Zo nee, houdt u daar rekening mee in de verdere besluitvorming?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Het beperkt zich niet alleen tot lokale openbare gebouwen of Vlaamse openbare gebouwen. Het gaat ook over federale openbare gebouwen, denken we maar aan de militaire domeinen. Daar staan vaak vrij grote magazijnen. Daar wordt dikwijls het antwoord gegeven dat er op dat vlak geen initiatieven worden genomen omdat men inderdaad het risico van het verlies van de vrijstelling van onroerende voorheffing vreest. Minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Je kunt niet stellen dat de zonnepanelen er automatisch voor zorgen dat de vrijstelling verloren gaat, maar ook niet dat zonnepanelen geen beletsel zouden zijn voor die vrijstelling. Je moet het geval per geval bekijken.

Om een vrijstelling te krijgen, moeten er drie voorwaarden worden afgetoetst. Het moet gaan om 'nationale domeingoederen'; ze moeten op zich niets opbrengen, dit wil zeggen dat er geen overeenkomst wordt afgesloten waarbij het onroerend goed of een deel daarvan tegen betaling aan een derde ter beschikking wordt gesteld met het oog op de exploitatie ervan; het gebouw moet voor een openbare dienst of een dienst van algemeen nut worden gebruikt.

Mijnheer Martens, op basis van de tweede voorwaarde zou de overheid in theorie haar vrijstelling kunnen verliezen of niet kunnen genieten van een vrijstelling van onroerende voorheffing voor nationale domeingoederen, als er bijvoorbeeld een huurovereenkomst of een overeenkomst tot vestiging van opstalrecht zou worden afgesloten met een derde in het kader van de installatie en exploitatie van zonnepanelen.

De Vlaamse Belastingdienst heeft mij meegedeeld dat er geen voorbeelden van Vlaamse dossiers zijn waarin een openbaar gebouw uitgesloten werd van de vrijstelling van onroerende voorheffing naar aanleiding van een huurovereenkomst of een overeenkomst tot vestiging van een opstalrecht voor de plaatsing van zonnepanelen. Het probleem heeft zich dus nog niet voorgedaan.

Het is uiteraard ook zo dat een overheid die onzeker is in een specifieke situatie, dit altijd aan de Vlaamse Belastingdienst kan voorleggen. Dat gebeurt ook in de praktijk. Het is niet nodig de wet vandaag onmiddellijk te wijzigen, maar ik wil zeker rekening houden met de zaak in het kader van het onderzoek van de studiegroep Gewestbelastingen, die precies werd opgericht om onder andere de regelgeving met betrekking tot de onroerende voorheffing fundamenteel door te lichten en waar nodig te harmoniseren en te vereenvoudigen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het doet me deugd te horen dat er vandaag nog geen gevallen zijn waar de vrijstelling is vervallen vanwege het verlenen van een dergelijk recht van opstal of van het verhuren van die daken. Minister, het lijkt me toch goed dat, in afwachting van die studie over de gewestbelastingen, die werkt aan een meer congruente en transparante systematiek, de Vlaamse Belastingdienst een aantal richtsnoeren uitvaardigt, of toch verduidelijkt aan de openbare besturen onder welke voorwaarden men effectief de vrijstelling van de onroerende voorheffing kan behouden, zelfs als men zijn infrastructuur ter beschikking stelt aan derden voor het opwekken van hernieuwbare energie.

Ik hoop dat onze gemeentebesturen niet moeten wachten op die studie en op de hervormingen die daaruit voortvloeien en nu al beslissingen kunnen nemen met betrekking tot het ter beschikking stellen van hun gebouwen aan derden voor het opwekken van hernieuwbare energie.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik hoop dat de zaak in de toekomst, zeker in het kader van de hervorming van de gewestbelasting, zal worden bekeken. Ik kan vanuit de praktijk getuigen dat het op dit moment soms een belemmering vormt. Het is zeker van belang voor het behalen van onze doelstellingen inzake hernieuwbare energie. Ik heb weet van een aantal projecten die niet zijn uitgevoerd omwille van het risico die vrijstelling van onroerende voorheffing te verliezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afwijzing van de Vlaamse jobkorting door de Europese Commissie - 417 (2010-2011)

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over jobkorting voor grensarbeiders - 445 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Op 29 oktober besliste de Europese Commissie dat Vlaanderen binnen de twee maanden het systeem van de jobkorting moet wijzigen of er komt een gerechtelijke procedure bij het Europees Hof van Justitie. We weten al een tijdje dat volgens de Europese Commissie de forfaitaire belastingvermindering in strijd is met het vrij verkeer van werknemers omdat ze enkel van toepassing is voor mensen die in Vlaanderen wonen, en grensarbeiders die niet in Vlaanderen maar in Frankrijk of Nederland wonen hiervan niet kunnen genieten.

Minister, hoe zal de Vlaamse Regering decretaal tegemoetkomen aan deze Europese bezwaren inzake discriminatie? Hopelijk staan we nu voor een belangrijke wijziging van de Financieringswet en komt er een copernicaanse revolutie in ons fiscaal systeem. Mijnheer Van Dijk, ik hoop nog altijd dat het eraan komt. Als die dan wordt doorgevoerd met split rates en verschillende vormen van belastingdifferentiatie binnen één land, binnen de regio's, dan moeten we er ook zeker van zijn dat we die hervormingen kunnen doorvoeren, rekening houdend met wat de Europese Commissie ter zake zegt. Men ziet immers overal vormen van discriminatie. Hier gaat het over landen, en niet over regio's. De bezwaren hebben betrekking op de grensarbeiders. Het is belangrijk te weten hoe de Vlaamse Regering daar juridisch op reageert. Je kunt dat ook zien in het perspectief van de realisatie van de fiscale autonomie. Dat zou zware gevolgen kunnen hebben op het geheel bij een mogelijke hervorming.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijn vraag sluit nauw aan bij de vraag van de heer Van Rompuy. Op 29 oktober besliste de Europese Commissie inderdaad dat Vlaanderen het systeem van de jobkorting moet aanpassen, zo niet komt er een procedure bij het Europese Hof van Justitie. De kritiek van Europa op de jobkorting is dat deze maatregel niet alle Europeanen op een gelijke wijze behandelt. Werknemers in Vlaanderen krijgen namelijk maar een korting als ze ook in Vlaanderen wonen. In de krant liet de minister weten zich niet te willen bemoeien met de belastingen van werknemers uit andere landen. Volgens de krant zal Europa hier geen genoegen mee nemen en zal verandering noodzakelijk zijn.

Minister, welke initiatieven zult u nemen naar aanleiding van het voornemen van de Europese Commissie om Vlaanderen voor het Europese hof te brengen? Welke aanpassingen zullen er genomen worden voor de buitenlandse grensarbeiders? Zult u bij de aanpassingen ook werken aan de huidige discriminatie voor de Vlamingen die wonen in Brussel of Wallonië?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het dossier van de Vlaamse jobkorting moet samen met een aantal andere Vlaamse verminderingen op de personenbelasting gezien worden. Er zijn ook nog de papa-mamalening, ARKimedes, waartegen de Europese Commissie ook bezwaren heeft geuit. De bezwaren zijn voldoende bekend. Het voordeel komt immers niet toe aan niet-inwoners, aangezien ze niet belastingplichtig zijn in de personenbelasting maar desgevallend in de belasting van niet-inwoners (BNI). Dat is juist het probleem. De huidige Financieringswet laat evenwel niet toe dat een belastingvermindering wordt toegekend op de BNI, maar

enkel op de personenbelasting. Die personenbelasting wordt geacht gelokaliseerd te zijn op de plaats waar de belastingplichtige zijn woonplaats heeft gevestigd.

Mevrouw Fournier, de huidige Financieringswet laat dus ook niet toe het voordeel uit te breiden tot inwoners van Wallonië of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Om Europese bezwaren af te wenden dienen regionale gunstmaatregelen niet enkel te gelden ten aanzien van de personenbelasting, maar ook ten aanzien van de belasting der niet-inwoners, zodat de Bijzondere Financieringswet op dat punt moet worden aangepast om tegemoet te komen aan de vragen van Europa. We hadden gehoopt dat de vorderingen op het federale vlak van dien aard waren dat die zaak al besproken was. Dat is vandaag niet het geval. We moeten nagaan hoe we op korte termijn reageren ten aanzien van de jobkorting maar ook de papamalenning en ARKimedes. Dat ligt voor bij de bespreking door de Vlaamse Regering.

De heer Eric Van Rompuy: We mogen dus een decreetswijziging verwachten?

Minister Philippe Muylers: Er zijn verschillende elementen. Er liggen een aantal mogelijkheden voor. De Vlaamse Regering zal bekijken hoe we erop zullen reageren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■